సద్గతి

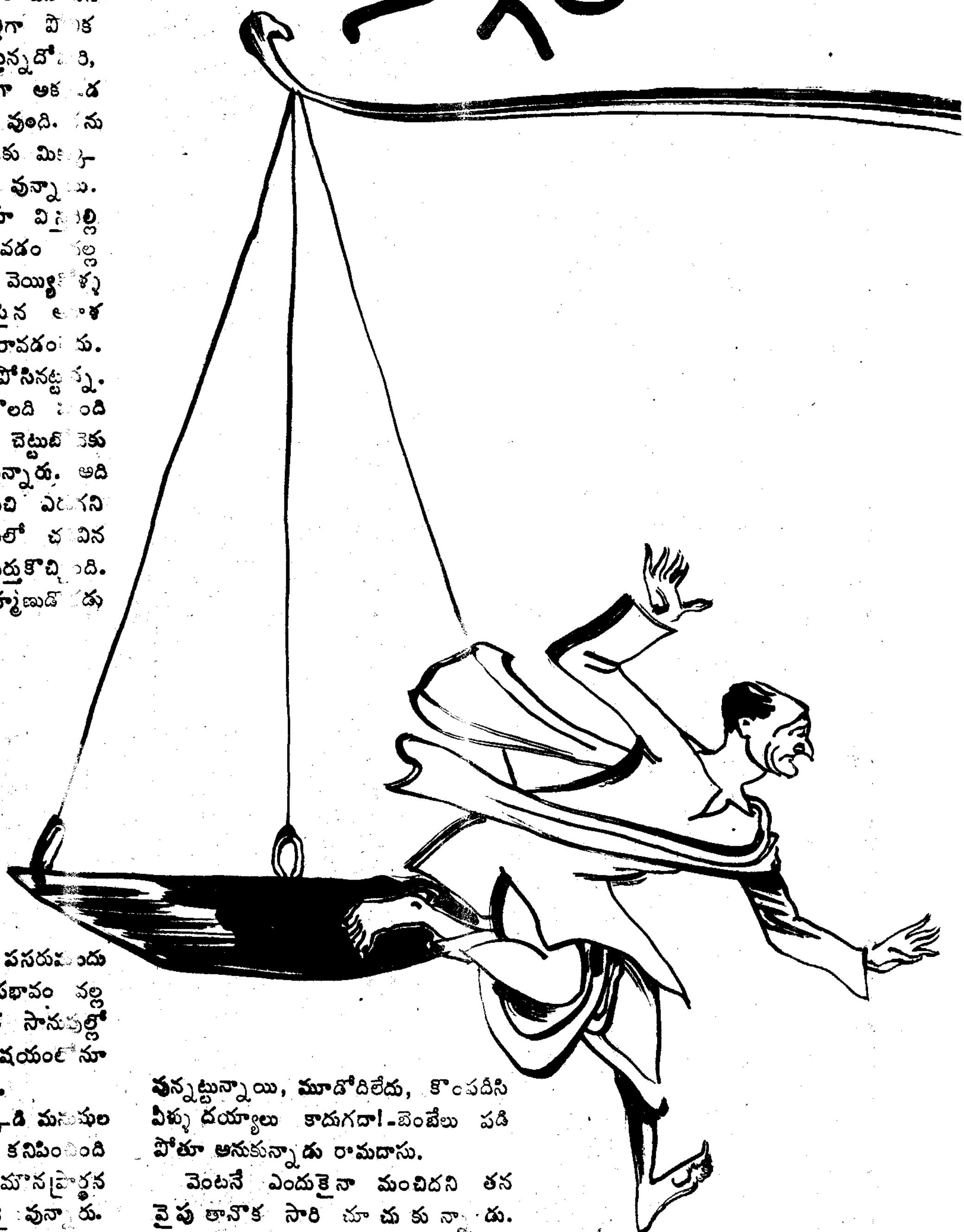

గాఢ నిద్రలో నుంచి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చినట్టయితే తటాలున కళ్ళు తెరిచాడు రామదాసు. అది తనకు పరిచితమైన చోటుగాదు. తాను పుట్టి పెరిగి ఎనభై సంవత్సరాల సుదీర్ఘకాలం జీవించిన భూమండలంలో దీనికి బొత్తిగా పోలిక లేదు. ఏ గ్రహంనుంచి ప్రసవిస్తున్నదో గాని, ఎండకు వెన్నెలకూ మధ్యస్థంగా అక్కడ నెలకొన్న కాంతి ఆహ్లాదరంగా వుంది. కనుచూపు అనినంత మేరకు లెక్కకు మిక్కుటంగా మహావృక్షాలు నిలబడి వున్నాయి. వాటి శాఖోపశాఖలు నలుదిశలకూ విస్తరిల్లి పరస్పరం దట్టంగా అల్లుకపోవడం వల్ల ఆ ప్రదేశం చలువ పందిరిలా, వెయ్యికాళ్ళ మండపంలా వుంది. ఆ కప్పుపైన ఆకాశమనేది వుందోలేదో తెలియరావడంను. బస్తాలతో తెచ్చి బల్లపరుపుగా పోసినట్టున్న నున్నటి యిసుకపైన వేలకొలదిమంది వ్యక్తులు. కూర్చుని, పడుకుని, చెట్టుబోదెకు ఆనుకుని విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు. అది రామదాసు కలలోనైనా ఊహించి ఎరుగని సన్నివేశం. తన చిన్నతనంలో చదివిన కథ ఒకటి అప్పుడతనికి గుర్తుకొచ్చింది. ప్రవరుడనే అమాయిక బ్రాహ్మణుడొకడు ఎవరో దేశదిమ్మరి యిచ్చిన పసరుమందు పాదాలకు పూసుకుని, దాని ప్రభావం వల్ల వెళ్ళి, వెళ్ళి హిమాలయాపర్వత సానువుల్లో వాలిపోయాడట! తన విషయంలోనూ అలాంటిదేదో జరిగివుండాలి...

సన్నివేశానికి తగ్గట్టు అక్కడి మనుషుల వాలకం కూడా విడ్డూరంగానే కనిపించింది రామదాసుకు. సంతాపసభలో మౌనప్రార్థన సల్పుతున్నట్టుగా వాళ్ళు స్తబ్ధులై వున్నారు. ఉలకడం, పలకడం మానుకుని దేనికోసమో ఆతురతగా వేచిచూస్తున్నట్టున్నారు. కాగితంపైన గీచిన బొమ్మల్లా వాళ్ళంత పలచనగా కనిపించడానికి కారణమేమిటో రామదాసుకు కాస్త ఆలస్యంగా స్ఫురించింది. పొడవు, వెడల్పు, మందం అనే మూడు కొలతల్లో వాళ్ళకు మొదటి రెండు కొలతలు మాత్రమే వున్నట్టున్నాయి, మూడోదిలేదు, కొంపదీసి వీళ్ళు దయ్యాలు కాదుగదా! - బెంబేలు పడిపోతూ అనుకున్నాడు రామదాసు.

వెంటనే ఎందుకైనా మంచిదని తన వైపు తానొకసారి చూచుకున్నాడు. ఆ చూచిన క్షణంలో రామదాసుకు ఉన్న మతికూడా పోయినట్టయింది. అప్పుడతని శరీరంలో రక్తమనేదుంటే, అది ఆవిరై పోయివుండేది. అప్పుడతని శరీరంలో గుండె అనేదుండే, అది వ్రయ్యలైపోయి వుండేది. ఇది శరీరమా? కానేకాదు. వట్టిగేద దూది పింజ. గాలితో తయారు చేసిన ఆకారం.

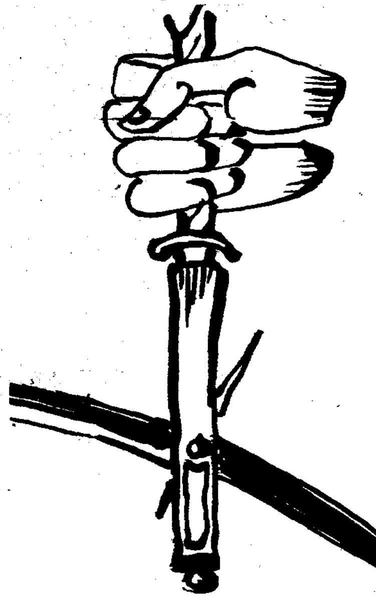

మధురాంతకం రాజారాం

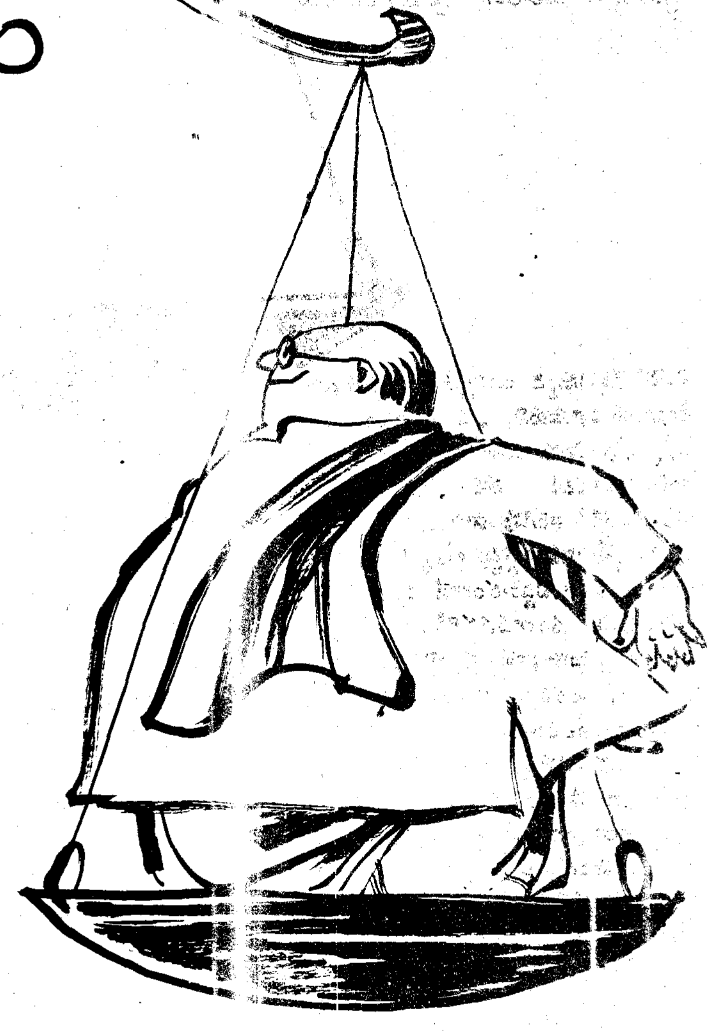

మనిషికి రెయ్యానికి గలతేడా పాదాలదగ్గర తేలిపోతుందని జ్ఞప్తికి రావడంతో [illegible]డు భయం భయంగానే తన పాదాల[illegible]పు చూసుకున్నాడు. అట్నే, అదేంలేదు. పాదాలు మామూలుకే వున్నాయి. లేచి నిలబడి నాలుగడుగులు వేద్దామనుకున్నాడు. సంకల్పం [illegible]లగనే తరువాయి, అతనులేచి నిలబడి [illegible]యి వున్నాడు. కానీ అతని పాదాలు మాత్ర[illegible] నేల కానడం లేదు!

"ఓ భగవంతుడా! నా శరీర[illegible]మై పోయింది?" అనుకుంటూ ఖిన్నుడై పో[illegible]డు రామదాసు.

పాంచ భౌతికశరీరం + ప్రాణ[illegible] = మానవుడు అన్న ఈక్వేషన్ ప్ర[illegible]రం మానవ ప్రాణిలో నుంచీ శరీరాన్ని [illegible]సేస్తే ప్రాణ వస్తువు మాత్రమే మిగులు[illegible]ంది. వేదాంతులు ఈ ప్రాణాన్నే జీవాత్మ అ[illegible]రు. ఈ ఆత్మను గురించి భగవద్గీతలో [illegible]లా వివరణ వుంది. ఆత్మను ఆయుధాలేవీ [illegible]ంప జాలవు, అగ్ని దహింపజాలదు. నీరు[illegible]కుప జాలదు. గాలి యెండింప జాలదు. [illegible]రిగి పోయిన బట్టల్ని విడిచిపెట్టి మానవుడె[illegible]తే కొత్త బట్టలు ధరిస్తున్నాడో అట్లాగే దేహి అయిన ఆత్మ శిథిలమైపోయిన పాత శ[illegible] వదలి, ఇతరములైన కొత్త శరీరాల్లో [illegible] శిస్తుందట! మరైతేతాను పాత చొ[illegible] తీసేసి, కొత్త చొక్కా తొడుకో[illegible] మునుపటి సంధి దశలో వున్నాడన్న [illegible] అంటే ఏమిటి? రామదాసుగా తనువు[illegible] ఉన్నమాట!

సరే, జరగవలసింది జరగక [illegible] కానీ ఈ మజిలీ ఎంతకాలమో?

ఇక్కడి సహచరుల్ని అడిగి [illegible] కుందామనుకుంటే, వాళ్ళు మాత్ర[illegible] కంటే జ్ఞాన ధనులై వుండాలని ఎక్క[illegible]? ఈ జీవాత్మల సంఘారామానికి [illegible], అధ్యక్షుడో, కన్వీనరో, కాంప్ అ[illegible], లేక అలాంటి మహానుభావుడెవరైనా [illegible]

[illegible] [illegible]సుకో వచ్చు....

[illegible] [illegible] స్ఫురించిందో లేదో రామ దాసు [illegible] వున్న [illegible] [illegible] సట్టయింది. దీపావళి సందర్భ[illegible]లో [illegible] ముద్ద కాల్చినట్టుగా ఆ చీలికలో నుంచి కాంతి ధూమం ఒక్కటి పైకి లేచింది. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] వలతో, పసిడి ఉపకరణాలతో, కల్మైన [illegible] [illegible] దేవతాపురుషుడిలా వున్నాడు.

"నమస్కారాలు స్వామీ! తామెవరు?" అన్నాడు రామదాసు.

"ఇందాక తెలుసుకున్నా[illegible]. అప్పుడే మరచిపోయావా నాయనా! జీవాత్మల సంఘారామమని ఒక పేరు కూడా పెట్టావాయె. దీనికి పర్యవేక్షకుణ్ణిని!!"

"అట్లాగా! జైలులో [illegible] [illegible]లాగో, యిక్కడ మీరలాగన్నమాట! [illegible] స్వామీ?" వినయంగా ప్రశ్ని[illegible] రామదాసు.

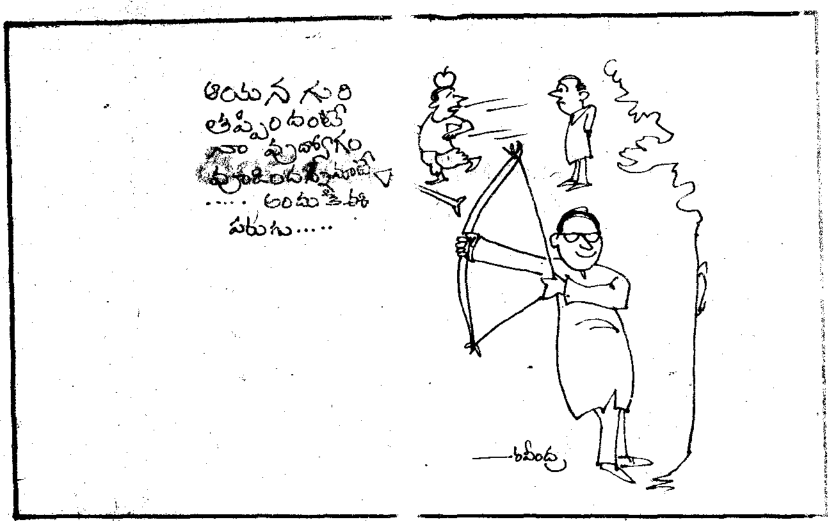

"మంచి మాటే! కానీ ఆ మాటకొస్తే జీవుడి పాలిటికి శరీరం మాత్రం చెరసాల గాకపోయిందా నాయనా!"

రామదాసు లోని సమయ స్ఫూర్తి చురుగ్గా పనిచేయసాగింది. "గొప్ప విషయమే సెలవిచ్చారు స్వామీ! దావని పుట్టని సద్గతికి దారి వెదుక్కోవాలన్నదే నా తాపత్రయం గూడా! అమ్మయినా అడగందే పెట్టదంటారు మరి. అందుకని చెబుతున్నాను నా పేరు రామదాసు. మావూరు రంగనగరం అన్నదానం రామదాసు అది రంగనగరంలో అందరికే తెలిసేమాట. రోజు ఒకటికి పది మందికి తగ్గకుండా ముప్పైయేళ్ళ పాటు నేను అన్నదానం చేస్తూ వచ్చాను. దయానంద అన్నదానమందిర స్థాపనకు, నిర్వహణకు పూర్తి బాధ్యతనాదే! నిరుపేదలకు, బిచ్చగాళ్ళకు కడుపునిండా అన్నం పెట్టడం కంటే...."

"నాయనా రామదాసూ!" వారించినట్టుగ అన్నాడు దివ్యపురుషుడు—"ఎలాగైనా మీర మానవులు. భగవత్సృష్టిలో మానవులు తెలివైన వాళ్ళ క్రింద లెక్క. కొంచెం అవకాశం దొరికితే వాళ్ళలాగే ఎవరి తరపున వాళ్ళు వకాల్తా పుచ్చుకోగలరన్న భయం మాకుంది. అందుకని మేమేంచేస్తామో తెలుసా భూలోకంలో ప్రతి ఉద్యోగిని గురించి ఒక సర్వీసు రిజిష్టరు నిర్వహిస్తారుగదా! అట్లా ప్రతిమానవునికి సంబంధించి యిక్కడొక ఫైలు వుంటుంది. ఎప్పటికప్పుడు అతడి సంబంధించిన బాగోగులు అందులో ఉల్లేఖించబడుతూ వుంటాయి. అందుకని గుణ్యంగా ఫలాఫలాలు నిర్ణయమవుతాయి ప్రస్తుతానికి నువ్వీ విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే చాలు! ఇంతే సంగతులు...."

మరుక్షణాన ఆ దివ్యపురుషుడున్న చోట పట్టి కాంతి ధూమం మాత్రమే కనిపించింది క్రమక్రమంగా అది పలచబారి అంతర్హితమై పోయింది.

రామదాసు కెందుకో ఆ దేవతా పురుషుని ధోరణి అంతగా నచ్చిందిగాదు. అతడు గనక కొంచెం ఓపిక వహించి వుంటే రామదాసు మరెన్నో మంచి విషయాలు చెప్పగలిగి వుండేవారు. వస్త్రం చిరిగి పోతుంది. ధనం కరిగిపోతుంది. భూమి అన్యాక్రాంత మవుతుంది. అన్నం అలాగాదుగదా! అది ప్రాణాలను నిలబెడుతుంది... ఇలా భూలోకంలో అన్నదానానికి ఎంతో ప్రశస్తి వుంది. మానవులు తెలివైన వాళ్ళకుంటే సరిపోయిందా! తీరామారా వాళ్ళ మాటల్ని ఆలకించక పోతే ఎలా?

ఎలాగూ పైకి లేవడమైంది. గాలిలో తేలిపోతున్నట్టుగా విహరించడం గూడా ఆనంద ప్రదంగావుంది. ఒకసారి ఆ రామన్నంతా చుట్టి వస్తేపోలా!.... రామదాసు ముందుకు కదిలాడు.

కాలచక్రం కదలకుండా నిలిచిపోయినట్టున్న ఆ ప్రదేశంలో తానెంత సేపు విహరించాడో రామదాసుకు తెలియదు. ఎన్నెన్నో జీవాత్మలు అతనికి తారసిల్లాయి. కానీ వాటిలో పరిచయమున్న ముఖం ఒక్కటైనా లేదు. రంగనగరమేం చిన్నఊరా? పెద్ద మునుసిపాలిటీ. ప్రతిరోజూ ఎందరో కొందరు పరలోకానికి ప్రయాణం కడుతూనే వుంటారు. ఇటీవల వచ్చిన వాళ్ళెవరైనా కనిపిస్తే బాగుండి పోవును. తెలిసిన వాళ్ళెవరూ లేక పోవడం వల్ల ప్రాణాలకు చాలా యిబ్బందిగా వుంది...."

అలా అనుకుంటున్న క్షణంలో రామదాసుకు ఓ చెట్టు దాపున చిరపరిచితమైన ముఖం ఒకటి కనిపించి నట్టయింది. రామదాసు శరవేగంతో అటువైపు పురోగమించాడు. దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి అనుమానం కాస్తా నివృత్తి అయిపోయింది. అతగాడు ముకుంద రావే! ఫ్యాక్టరీ యజమాని ముకుందరావు.

"ఏవయ్యా రామదాసూ! నువ్వూ యిక్కడికొచ్చేశావా! చాలా సంతోషం! అన్నట్టు మనిద్దరిలో ముందుగా టికెట్టు పుచ్చుకున్న దెవరో ఎరుగుదువా?"—చిద్విలాసంగా పలకరించాడు ముకుందరావు.

"మాట మాత్రం మృదువు. వీడి గుండె మాత్రం రాతిబండ" అనుకున్నాడు రామదాసు పైకి మాత్రం ఒక దరహాసాన్ని ఒలకబోసి నేను రెండుమాసాల పాటు జబ్బు పడ్డానులెండి! ఆపైన ఎప్పుడో స్మారకం తప్పింది. అస్థితిలో ఎన్నాళ్ళున్నానో తెలియదు. నా తెలివి నాకొచ్చే సరికి యిక్కడు న్నాను...." అన్నాడు.

"నో నేనందుకు వ్యతిరేకం. హార్ట్ఎటాక్ గద! మంచాన్ని ఆశ్రయించడంగానీ, జబ్బుతో తీసుకోవడంగానీ లేదు. ఎమర్జెన్సీ ప్రయాణమన్నమాట!"

"అయ్యో, పాపం! మీ ఫ్యాక్టరీ వ్యవహారాలన్నీ ఏమైపోయాయో! వాటినెవరికైనా అప్పగించారో లేదో? ఇంతకీ వీలునామా అయినా సిద్ధంచేశారోలేదో..." అను తాపం ప్రకటించాడు రామదాసు.

"అబ్బే, మరేం పరవాలేదు లేవయ్యా రామదాసూ! అన్నింటికీ ముందుగానే ఏర్పాట్లు చెసి వుంచాను. వ్యాపార దక్షులైన కొడుకులున్నారు. సాంకేతిక నిపుణులున్నారు. ఒళ్ళు దాచుకోకుండా పనిచేసే కార్మికులున్నారు. నాణ్యత మా ప్రధానాశయం గనుక, మా సరుకులకు కావలసినంత గిరాకీ గూడావుంది. నా వ్యాపారసాపారాలని గురించి నాకేమీ బెంగలేదు. ఇంకా మీ అన్నదాన కార్యక్రమాలను గురించి తలుచుకుంటేనే నాకు దిగులుగా వుంది. విరాళాలు సేకరించే దెవరు? "ఫలానా వారి విరాళంతో ఈరోజు యింతమంది బీదలకు అన్నం పెట్టబడును" అంటూ బోర్డుపైన ప్రకటించే దెవరు? సామగ్రిని చేరవేసి వంటలు చేయించే దెవరు? సకాలంలో అన్నదాన కార్యం నిర్వహించే వారెవరు? మీరక్కడలేకపోయాక దానిగతి అధోగతే! ఈపాటికి మీ అన్నదానమంధిరంలో ఒక సారాదుకాణం వెలిసివున్నా ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు...."

"ఓరిపిడుగా! నీ పెదవులపైన మందహాసమైతే, హృదయంలో చంద్రహాసంరా నాయనా!" అనుకుంటూ వుడుక్కున్నాడు రామదాసు. అయినా ఆభావం పైకి వ్యక్తంగాకుండా "ఏంచేయగలమండీ! లోకంలో ఉపకారచింతన తగ్గిపోతోంది. స్వార్థ భావన బలిసిపోతోంది. మంచి పనులు చేసే ఓపిక

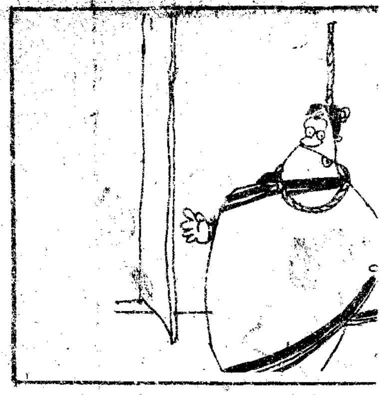

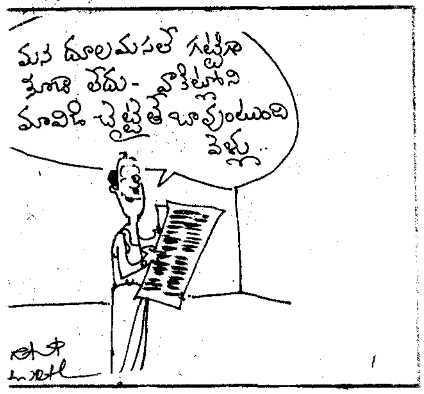

ఎవరి కుంటుందింక! కాలంగడిచే కొ లోకం మరింతగా పాడైపోయేటట్టుంది! అంటూ నిట్టూర్చాడు.

"మరీ అంత నిరాశావాదం పని రాదయ్యా రామదాసూ! మనం లేకపోం నంత మాత్రాన లోకం పాడైపోతుందన కోడం అమాయకత్వం!" గల గలానవ్వేస్తు అన్నాడు ముకుందరావు.

ముకుందరావు పట్ల పట్టరానంత కోప వచ్చింది రామదాసుకు. రంగనగరంలో క నాత్ముల జాబితా ఒకటి తయారు చే అందులో ముకుందరావు పేరు అగ్రస్థానం వుండి తీరాలన్నది రామదాసు నమ్మక కిళ్ళ కొట్టుతో ప్రారంభించి, మూడు ఫ్యాక్ లకు యజమాని కాగలిగాడంటే, అతడె ఘటనా ఘటన సమర్థులో తేలిపోతుం ఫ్యాక్టరీ పని వాళ్ళ విషయంలో అత ఖరా ఖండిగా వ్యవహరించడం గురిం కథల్లు కథలుగా చెప్పుకుంటారు కార్మికు అయిదు నిముషాలు లేటుగా వచ్చినా ఒకపూ జీతం కట్టేస్తాడట! పన్నెండు రోజుల సెల వాడుకున్నాక పొర్లిగిపెట్టినా సెల మంజూరు చేసేదిలేదట! పావురాళ్ళ గూ లాంటి క్వార్టర్సు కట్టిపెట్టి అద్దెను, కరెం ఛార్జీలనుగూడా జీతండబ్బుల్లో నుంచీ మిన యించుకుంటాడట! ఎవరైనా అనారోగ్యా గురైతే, ఫ్యాక్టరీ డాక్టరు దగ్గర సర్టిఫికె తెస్తేగానీ ఒప్పుకోడట! ఇవన్నీ ఉ వుండగా, ముకుందరావు పేరెత్తేసరికి రా దాసుకు ఒళ్ళు మండిపోదంటే అందు ప్రబలమైన కారణం మరొకటుంది. విరా కోసం అతడెన్నోసార్లు ముకుందరా దర్శించాడు. అనాథలకు, అభాగ్యులకు తోడ దం కోసం ధనవంతులు ముందుకురావల అవశ్యకతను గురించి పరిపరి విధాలుగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు. అన్న ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి ఉగ్గడించాడు. ఎంతగా ప్రాధేయపడినా ఈ పెదమ మొండి చెయ్యే చూపిస్తూ వచ్చాడు. ఇలా వారికి సద్గతి రమ్మంటే ఎలా వస్తుంది? రాదు రానేరాదు. మరు జన్మలో ఇతడేమైపుడతాడో చూడాలి....

ం ం ం

ఆ క్షణం కూడా రానేవచ్చింది. జీవాత్మల న్యాయ స్థానానికి రావలసిందిగా రామదాసుకు కబురందింది. తనను గురించి వెలువడ తీర్పు పట్ల పరిపూర్ణమైన ఆశాభావమే వున్న ప్పటికీ తీరా ఐయద్దేర వలసి వచ్చేటప్పటికి రామదాసు కాస్త తబ్బిబ్బు పడిపోయాడు చాలని ధానికి అదొక అపశకునంలా ప్రవేశ ద్వారాన్ని సమీపించే సరికి బయటి కొస్తున్న ముకుందరావు ఎదురయ్యాడు. అతని ముఖ వర్చస్సు చూస్తుంటే దానిముందు చంద్ర బింబం దిగదుడుపుకైనా పనికిరాదేమో న పించి రామదాసు దిగాలుపడిపోయాడు "వెళ్ళొస్తానయ్యా రామదాసూ! నా రికా సంతృప్తికరంగా వుందట! రాబోయే జన్మలో మరుభూముల్ని పండించడం కోస నదులకు ఆనకట్టలు గట్టే బృహత్కార్యాన్ని నేను చేబట్టానట! సెలవుమరి. వెళ్ళి నీ విష యమేమైందో చూడు." అంటూ అంత కంతకూ దూరమైపోయి,ఆఖరుకొక తారకలా మారి అంతరాళంలో కలిసి పోయాడు ముకుందరావు.

రామదాసు కోపోద్రేకంతో నిర్విణ్ణుడై పోయాడు. "అన్యాయం, అక్రమం" అని గొంతెత్తి అరవాలని పించిందతనికి! భూ లోకంతో బాటు అన్ని లోకాలు యికబాగు చేయడానికి వీల్లేనంతగా పాడైపోయినట్లు తోచింది. ఇక్కడి న్యాయ స్థానంలోని ధర్మ మహామాత్రుడెవరో తనకు తెలియదు. ఎవ రైతేనేమి? తనకింక భయంలేదు. ముకుంద రావు పట్ల యింతటి ఔదార్యం చూపించడం లోని ఔచిత్యమేమిటని అతణ్ణి నిలదీసి అడిగే స్తాడు

విశాల సభాస్థలిలో మహోన్నత ధర్మాస నంపైన కొలువు దీరిన న్యాయమూర్తి రామ దాసు అంతరంగంలోని ఇంగితాన్ని యిట్టే గ్రహించేశాడు. చిరునవ్వుల దీప్తి ముఖ మండలానికి వన్నెలు దిద్దుతుండగా, నిప్పుల మీద నీళ్ళు చల్లినట్టు యిలా అన్నాడు-

"నాయనా రామదాసూ! మానవుల్లో పూర్తిగా మంచివాళ్ళుగానీ, పొత్తిగా చెడ్డ వాళ్ళుగానీ వుండరు. మంచిచెడ్డలు, రాగ ద్వేషాలు, త్యాగలోభాలు ఎంతో కొంత నిష్ప త్తిలో ప్రతిమనిషిలోనూ వుంటాయి. అందు వల్ల ఏ మనిషి ప్రవర్తనలోనైనా కొన్ని లోపాలు కొట్టవచ్చినట్టుగా కనిపించవచ్చు. కానీ అదంత ముఖ్యంగాదు. ఫలానా మనిషి వల్ల సమాజానికి మేలు చేకూరిందా, లేక కీడుకలిగిందా అనేది ముఖ్యమైన ప్రశ్న. ఇప్పుడా దృక్పథంనుంచీ ముకుందరావు జీవి తాన్ని పరిశీలించాలి. అతడి మూలంగా కొన్ని వందల మందికి జీవనోపాధి చేకూరింది ఆయా కుటుంబాలలోని వ్యక్తుల జీవితానికి భద్రత సమకూరింది. వారిలో కొందరి పిల్లలు బాగా చదువుకుని ఉన్నత పదవుల్లోకి వెళ్ళగలిగారు. మరికొందరు వృత్తి విద్యల్లో నైపుణ్యం సంపాదించారు. అతడి ఫ్యాక్టరీల వల్ల స్థానికంగా లభించే ముడి వస్తువులకు గిరాకీ హెచ్చింది. ముడి సరుకులు చేరవేయ డానికి, తయారైన వస్తువులు తరలించడానికి రవాణా సదుపాయాలు కావలిసి వచ్చాయి. ఇలా ఎందరికో అతడు ప్రత్యక్షంగాను పరోక్షంగానూ పని కల్పించాడు. అలాంటి వాడికి మరొక మంచి అవకాశం యివ్వడానికి తటపటాయించ నక్కర్లేదు. మరింక నీ విషయ మంటావా? నువ్వు మార్పుకు విముఖు డివి. యథాతథవాదివి. నీ దృక్పథంలో సంపన్నులు సంపన్నులుగానే వుండాలి. నిరుపేదలు నిరుపేదలుగానే వుండాలి. వాళ్ళ డబ్బుతో వీళ్ళ అన్నం పెట్టి నువ్వు మాత్రం మధ్యలో ఉల్పాగా కీర్తిని కొట్టేయ్యాలి. నీ మూలంగా సోమరిపోతుల సంఖ్య హెచ్చింది. అనాథుల్ని ఆదుకుంటున్నా మన్న భావన వల్ల కొందరు ధనవంతుల్లో స్వాతి శయం బలిసింది, వెరశి దీనివల్ల సమాజం ఒక్క అడుగైనా ముందుకు వేయలేక పోయింది. దానిచేత యింకా నాలుగడుగులు వెనక్కు వేయించాలన్న తిరోగమన వాదమే నీ ధ్యేయమైపోయింది. ఏ విధంగా చూసినా నువ్వు క్షమార్హుడివికావు. అందువల్ల వరుసగా మూడు జన్మలు నువ్వు...."

"వరుసగా మూడు జన్మలు నేను?-" బిక్కిరించి చూస్తున్నాడు రామదాసు.

నిమ్మళంగా తీర్పు చెప్పాడు ధర్మ మూర్తి.

"పీతగా జన్మిస్తావు!"

●